

דרכי חיים

מה היו המניעים?

שכבת עליו כשחצי גופך ערום, ואז בקש ממך לקחת את אקרוח ולגמור אתו אחת ול' חמיו ו' הטיח עורך דין חוטרשיי בפני לוי... מה היו המניעים?

האשמה חפשה במקום אחר

משטרת ישראל הוהירה את כל בעלי בתי המלון בחיפה והסביבה, חוליות שוטרים וסמ' לים הסתובבו בעיר הנמל, חפשו את חיים צ'רנוגורודסקי. הנסה: האיש הודיע במכתב לאשתו שרואי נוסע לחיפה להתאבד, בקש את סליחתה, נמק את מעשהו בסכסוכים מרים עם שותפו לעבודה. האשה שהכירה את עזבי בעלה המרוטים (תוצאת 6 שנות חיים בגיטאות ומחנות הסגר), ידעה שהוא מסוגל לבצע את מעשהו (אף על פי שעסקיו הלכו למישרים ואף הוטבו בעת האחרונה). מהרה להזעיק את המשטרה.

אסונות

הבור היה לקבר

שרה ישלח (פוסלניץ) בת ה-24 חתנה לבואו של בעלה מעבודתו. הוזג הצעיר, ש' גינא לפני שמונה חודשים, התכונן לערוך אותו יום אחרהצהרים כמה קניות במרכז המסחרי של ראשון לציון, לקראת כניסתם לשכון הסמוך לעיר. מאחר שבדושה הבעל לבוא החליטה לחפשו במקום עבודתו: אחת ההצרות ברחוב הרב קוק, ראשון לציון, בה עסק ביחד עם שנים מתבריו בחפירת בור שופכים. היא מצאה בחצר קבוצה גדולה של אנשים עומדים מסביב לבור. מנסים להלץ מתוך פועל שמפולת כסחה אותם. האיש שהיה קבור תחת שמונה מטרים של חול ואדמת חמרה היה הבעל, יעקב. אותו בוקר, בעוד יעקב עובד בתוך הבור ושני חבריו עוזרים לו בפתחו, למעלה, החלו הדפנות להתמוטט. יעקב זעק לעזרה וחבריו אף הצליחו להרימו משהו, אבל חצאי הדרך נפלו עליו גושי אדמה, סתפיהו לתחתית הבור, שם כוסה כליל בטונות של עפר. חבריו המבוהלים של יעקב ניסו להצילו בעצמם, אבדו בכך שתיים מיותרות, שרק בסופו הזעיקו את מהנדס העיר חיים קפ"ר לובסקי. לאחר שהמהנדס לא הצליח לחלץ את הקבור, הובאו למקום שני קבלני חפירה ותיקים: נתן דוברובסקי ודוד פייס. הקבלנים המנוסים, שאבדו את שותפם, אחיו של פייס, במפולת דומה שאירעה לפני שנים, עמלו קשה יומיים תמימים עד שהוציאו לבסוף

מצטער, אולם המזודה היא מוצג משפטי, צריכה להישאר בזמנה

כאשר חזר חנוך לבית החרושת, ללא מד ודה, זכה קודם כל להודעת פיטורין. אחר נתבקש לדאוג להחזרת המזודה. הוא שב למחרת היום, וביוב סלאחרי, לקצין המש' טרה. אך הלה הוסיף להצטער. המזודה נש' ארה מיצג.

הפעולה להצלת יעקב ישלח בראשון לציון. שני ימים תמימים

אמר תופס הגנבים: מה שהעליב אותי ביותר הוא הגמגומה היתה לגמרי ניטרא לית. היחס אל הגב היחס אלי היה בדיוק שחה!

פרימוס בראש. שונה היתה הרפתקתם ש' שני צעירים ארריס, יוסף אלטרון ומשה שניידר, שטיילו ברגיף הרבנט סמואל בתל אביב, כשארבעה פחים עירוגיים קפצו מי מכוניה. עטו על מיררת תירס מיללת (וחסרת רשיון). ביקייו להיריס את מרכולתה. כלו כל העוגרים והשבים הצטרפו לקהל הצופים. התחילו להתפתחול הקלילה.

מספר אחד מן השנים: תוך כדי מילוי תפקידם של הפתחים, בצורה די ברוטלית, אלו אח' היחידים יחזו במחזה לוקנה: תני להל עם הפרימוס בראש. סקה בעל שפם רסיפי קמץ אל ה' ה' הודיע לו שהוא אוסר אורו מייך אוחו בכחן למכוניה. חברי ניגש אל הפדק שאי אותו א' יש לו סמכות לאסור. כו להוכיח זאת אכר הפקה גב אותו. ניגשת' גם אני, נאסירי גב כן. סרבנו ולעלות על המכונות עד שייצגו למקובי שני שוטרים. ערו ארגו. נכענו כיהנו למשטרת יהודה הלוי. שט החלה הכתה מוסר מסי הקצין התורן. ש'גא כיאי להתריב בעינינו שאינם נוגעים לך

סיום הפרשה היה בכלל הצפון, שם בילו השניים השנים את הלילה בחברת שני אנשים לקויים בשכלם, כשמשפחותיהם מחפשות את תב בקדחתנות בתחנת מנג'דוד'ארום ובבתי החולים.

מסקנת השנים: אם תראה איצוק, משהו שאינו נוגע לך במישרין, התעלם ממנו, פן תמצא את עצמך בבית הכלא!

מטומן בחץ: מוטס הברזל בו ניסו חבריו להוציא את יעקב מן הבור, גרמו בכך לקבורתו תחת גושי האדמה שנפלו.

הארץ

כל התעמולה של הרפובליקאים היתה מכוננת אל קולות הבית (בראקיא).

מ. פינקלשטיין, תל-אביב וחס גם הפכו אותה על פיה.

ידיעות סלגרפיות אחרונות, כרוניקות מבית המשפט, רכילות פוליטיות, מה מומ' זם בדשא? סיפור סנסציוני: אשה מרגל, הומור וסאטירה (מעריב).

אברהם נדיב, ירושלים משהו לכל טעם.

הבחור השקט והחביב, בדרך כלל, היה מוכן להשתמש באגרופו (הכבדים) כל אימת ש' נזמה לו, כי מיהו קורא לו 'מרוקאי', פוגע בו בדרך אחרת.

במוצאי שבת עזר מויאל, כדרכו, לידיו, בעל קזינו ישראל בשטח הגדול בישו, שטף צלחות במטבח, השתכר פרוטות אחדות, כש' נכנס למטבח ידיו אחר, מוטל ברינג, בעל חלקי של בית הקפה הסמוך גנה (לעברין)

באותו זמן ניגש יהודי בגיל העמידה ל' מלון קדס בתל-אביב, בקש מבעליו, שמעון קורן, חזר ללילה, המלונאי, שלא ראה כל דבר חשוב באיש נמוך הקומה והמלנכולי, נתן לו את החדר מספר 10, רשמו בספר האורחים כחיים צ'רנוגורודסקי מרחוב שלמה המלך 23. כשאחר האורח לקום למחרת ב' בוקר, פרץ המלונאי את דלת החדר, מצא את צ'רנוגורודסקי שוכב ללא רוח חיים. קורן, שמתאבד אסדי כוכר בחר בללונגו לבצוע מע' שהו, לפני 14 שנים, לא נבהל ביותר, הזעיק את המשטרה ואת הרופא. בעוד שהאחרון קבע את המות, כתוצאת שתיית כדורי שינה מרובים, סלקה המשטרה את הגויה, הפסיקה את חפושיה בחיפה. צ'רנוגורודסקי הגיע רא' שון במרוצו עם המשטרה.

הנעלב מהר אחרי ברינג, שיצא מן המטבח, ניגש לשולחנה, דרש את התנצלותו של ה' אחרון. בעל הקפה הורר הלבבות נפגע על כי מעינים לגשת אליו, לקלקל את בליון בלוית אשתו, ענה ללוי בקול שלא נשמע לו. בין שניהם התפתחה קטטה כשכסאות ושולחנות משמשים כלי נשק. מרכזי שולמן, אנס ששוחזר לפני חודש וחצי מבית החולים לחולי רוח בעכו, לא יכול לראות בקטטה ולהתריש. דמו לתרתח בערוקיו, ידו אחזה אינסטינקטיבית בכסא.

לוי, שנבהל מפני שני אויביו החזקים (גופו גדול הממדים של שולמן לבדו יש בו כבר כדל לעורר כבוד), נמלט החוצה. השנים רדפו אחריו, קסטת הידים הפכה לקרב אבי גים, נסתהימה בדקירות סכינים אחדות ששמו קץ לחייו של הצעיר. שני יריביו שנמלטו, לא החזיקו לכת, נאסרו מיד, יצטרכו למצוא הסבר מתקבל על הודעת למותו של לוי.

הווי

יחס נייטראלי לגמרי

כל אדם יסכים שעל האורח למלא את חובתו כלפי המדינה וכלפי הוולת. אך בהחיי הישראלי נוכח האווירה הנבוכה לעתים קרובות לדעת שאין הדבר קל כל עיקר. בין אלה היו בשבוע שעבר, שלושה צעירים תמימים.

מזוודת כסף. חנוך קרנטר, סוכן של בית תיושת לכלי כסף, עמד בתור בתחנת האוטובוסים המרכזית בתל אביב, כשגבר בו הרצון לבקר בבית השימוש של המוסד. הוא לקו עמו את מוזותו, שהיתה מלאה דוגמאות של כליכסף, הניח אותה לצידו. כשהתפנה לצסקיי, נוכח לדעת שאדם זר מתרחק כשהמזודה היקרה בידו. אולם חנוך, צעיר ישראלי לא נבוכ, דלג אחר הגנב. תפס איתו בעזרת סגן משנה בנחיל ואדם שני, בתרועת נצחון הובל האיש, בצרוף המזודה, לתחנת המשטרה באותו בית. היה נזמה שהפרשה נסתיימה. אולם היא רק הת' חילה.

השופט התורני טילפן למשטרת עבאמי לשלוח מכונית ביכה את הזמן ברישום דו"ח. קרע ארו ורשם ש' כעבור שתיים הובלה הכהורה כולה, עתה חסרת סבלנות ביותר, לתחנת המשטרה. השיטר התורן רשם דו"ח אחר העביר את הגנב, אדם בשם ארוחין, ואח' העדים, לקצין התורני. הקצין התורני רשם דו"ח.

הסוכן כבר היה עיף ויגנ כאשר נפרד בצעריים מן הקצין. כשהוא מהרהר מה יספר למעבידו. הוא נטל לידו את המזודה, פנה ללכת. אולם עתה נכונה לו הפתעה בלתי נעימה: הקצין הודיע לו, באדיבות, שהוא

נאשם זממן מנדרברוט (מפתיר פניו) חצי גוף ערום

את הגופה. ועוד חקירה, אם תתמנה, תקבע מן הסתם שאשמה כאסון (שהוא חזון נפרץ בישראל) שיטת עבודה נפסדת המעמידה בסכנה ומק' פחת שנה שנה. חיי פועלים לא מעטים.

פשעים

הוא קרא לו 'חמור'

מויאל לוי (24) עלה ארצה ממרוקו, הס' פיק להתמלא מרירות במשך 4 שנות שהותו בארץ, היה רגיש ביותר לעניני כבוד עצמי.

ברחוב אלנבי, תל-אביב, מדבר על לכה. אולם כל הפצרותיו היו לשוא.

בשבוע שעבר הוזמן משה למשרד הרבנות למשפט ששם קץ חוקי לנשואים שלא עלו יפה. עתה הוברר לו מעל לכל ספק כי הקרע בינו לבין אשתו לעולם לא יאוחה. בעיניו היה זה אסון שאין לו תקנה.

באחד הבקרים בשבוע שעבר ביקר שוב במשרד אשתו לשעבר, נגש אל החלון שב' קומה הרביעית, קפץ ממנו אל המדרכה לעיני עשרות עוברים ושבים. הוא מת במקום.